

findes en Garnison i Danmark, uden at der er et Soldaterhjem, og disse Soldaterhjem er under en forstandig og forsvarlig Ledelse. Man hidrager derved i høj Grad til, at den menige Soldat kan benytte sin Fritid paa en god Maade, saa at han ikke bliver fristet til at søge tilfældige Steder i Byen, men kan søge hen til Soldaterhjemmet, hvor han træffer sine Kammerater, og hvor der ofte bliver holdt Foredrag og Oplæsning og afholdt Sangøvelser, ligesom der i Regelen til disse Soldaterhjem er knyttet Biblioteker, som Soldaterne benytter sig af med stor Iver. Ude i Lejren har vi ligeledes indrettet Soldaterhjem, og gode Mænd og Kvinder omkring i Landet har skænket os flere Tusinde Bind Bøger, som staaer til Soldaternes Raadighed. Jeg mener derfor, at den Mand, der har undfanget en saa god Idé som den at indrette Soldaterhjem for dem, der aftjener deres Værnepligt, og i en Menneskealder har ofret Tid og Kræfter og Penge paa at lede Soldaterhjemmet saa godt som muligt, fortjener en Anerkendelse; det behøver jo ikke at være Præcedens for, at andre skal have en lignende Understøttelse, som det ærede Medlem (K. M. Klausen) synes at være bange for. Det glæder mig, at det store Flertal i Finansudvalget har været enigt med mig om, at der her er Anledning til at yde en saadan Gave, og jeg anbefaler derfor at yde Hr. Johannes Schrøder 800 Kr. aarlig, da han nu er en ældre og svagelig Mand.

Jeg kommer saa til det Ændringsforslag, som er stillet af Forsvarsministeren om at ansætte 4 Reservelæger ved de nye Garnisoner. Hidtil har der været mindst 2 Militærlæger i hver Garnisonsby, men ved den nye Garnisonsordning indtræder det Forhold, at der bliver 4 Garnisonssteder, hvor der kun er 1 Militærlæge, og da denne Læge foruden at besøge Praksis for to Batailloners Mandskab og for Reservebataillonen endvidere skal være Læge ved det Sygehus, der etableres til Brug for Hæren, er der Tider, hvor det er absolut nødvendigt, at han faar Medhjælp. Det er anført, og det er ganske rigtigt, at man jo kunde have henvendt sig til civile Læger i vedkommende Garnisonsbyer. Men man har ikke det Hold paa civile Læger, som man har paa fast ansatte Læger, og da jeg ved Undersøgelse af Forholdene er kommet til det Resultat, at der kun er en Forskel i finansiel Henseende paa 800 Kr. aarlig, idét man kan faa fast ansatte militære Reservelæger for

en Sum, der kun udgør 800 Kr. mere, end hvad det vil koste at antage civile Læger, anser jeg det for at være i Soldaternes velforstaaede Interesse, at der ansættes faste militære Reservelæger.

Dernæst skal jeg omtale Spørgsmaalet om en Forøgelse af Foderpengene for Rytteriets Heste. Forslaget gaar ud paa at forhøje Foderpengene fra 11 Øre til 20 Øre daglig. Det har nemlig vist sig vanskeligt at faa Rytteriets Heste udstationerede til den normerede Betaling, som er 11 Øre pr. Dag. Man har fra Militæretæntens Side truffet forskellige Foranstaltninger for at faa disse Heste udstationerede; man er endogsaa gaaet saa vidt, at man har udstationeret en Del af dem paa Fyn, men det har sin store Vanskelighed ved en eventuel Mobilisering, at de da skal føres her over paa Sjælland. Jeg vil derfor anse det for heldigst, at de i Fremtiden udstationeres paa den sjællandske Øgruppe, men da man ikke kan faa solide og gode Foderværter for saa lav Betaling, har jeg ment at burde give efter for de stadige Krav, der er rejst fra det ærede Medlem fra Sønder Vinge (Rasmus Hansen) og hans Meningsfæller, og som han har gentaget i Dag, om en Forhøjelse af Foderpengene. Det ærede Medlem er end ikke tilfreds med, at jeg er gaaet op til 20 Øre, han vilde have, jeg skulde være gaaet op til 25 Øre. Og han vilde ikke en Gang have, jeg skulde blive staaende derved, han vilde endogsaa, at jeg yderligere skulde forhøje Foderpengene for Artilleriets Heste. Saa ivrig for at forøge de militære Udgifter er jeg nu heller ikke, og det ærede Medlem maa ikke friste mig i den Grad, som han gør. Nu har jeg givet efter i alt Fald delvis for de Fristelser, det ærede Medlem har søgt at faa mig til at falde for. Jeg mener, at det var værd at prøve, om det ikke nu var muligt, hvad jeg tror, det er, at faa gode Foderværter til at modtage Rytteriets Heste til en Betaling af 20 Øre pr. Dag. Det er i alt Fald et Forsøg værd. Og saa længe det viser sig, at man kan faa gode Foderværter til at modtage Artilleriets Heste for den normerede Betaling, der nu er 11 Øre pr. Dag, er der dog ingen Anledning for mig til at komme til Lovgivningsmagten om en Forøgelse af denne Udgift ud over det strengt nødvendige. Udgiften ved at forøge Foderpengene med 9 Øre pr. Dag for Rytteriets Heste andrager ikke mindre end 35,000 Kr., og skal man gaa videre, vil den Sum jo blive forhøjet betydeligt.